

Juniperus horizontalis 'Wiltonii'

Synonim lac.: *Juniperus horizontalis* 'Blue Rug'

jałowiec płózący 'Wiltonii'

(C) fot. Joanna Filipczak APZ

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Krzew iglasty o niskim, ścielącym pokroju i dosyć silnym tempie wzrostu, tworzący wspaniałe, gęste kobierce szczelnie okrywające podłoże. Po 10 latach uprawy krzew ma około 2-2,5 metra średnicy przy zaledwie 0,1 m wysokości. Pędy i gałązki są wiotkie, mocno rozgałęzione, ścielą się po ziemi, a ich końce nie wznoszą się ku górze. Drobne, słabo odstające i ostro zakończone igiełki gęsto okalają waleczkowate pędy. Igły są niebieskawe lub zielono-niebieskie. Gałązki łatwo się ukorzeniają tworząc zwarte i trwałe kobierce. Zimą krzewy nabierają lekko fioletowej barwy, zwłaszcza w miejscach nasłonecznionych. W sprzedaży bywają dostępne formy szczepione oferowane w postaci miniaturowych drzewek o malowniczo zwisających pędach. Odmiana amerykańska, wprowadzona na rynek przez Wilton Nurseries z Connecticut w 1914 r., do dziś cieszy się dużą popularnością w Europie i Ameryce. W sprzedaży bywa oferowana pod nazwą 'Blue Rug'. Odmiana o minimalnych wymaganiach uprawowych, w pełni mrozoodporna. Dobrze rośnie nawet na glebach bardzo lekkich, o niskiej zawartości składników pokarmowych. Gleby ciężkie należy przed sadzeniem krzewów rozluźnić dodając do nich piasku. Wymaga stanowiskach słonecznych. Krzew stanowi doskonałą alternatywę trawników, zwłaszcza w miejscach suchych i nieurodzajnych. Polecany do uprawy w ogrodach przydomowych i na skalnikach. Sadzony na nasypach umacnia je i zabezpiecza przed erozją, a zwarty kobierzec chroni glebę przed zachwaszczeniem. Zalecana gęstość sadzenia to 2 sztuki na metr kwadratowy. świetnie komponuje się z innymi roślinami iglastymi, szczególnie o złotym zabarwieniu łusek lub igieł, stwarzając im kontrastujące, niebieskie tło. Wyjątkowo ciekawie prezentują się krzewy sadzone na skarpach lub wzniesieniach zabezpieczonych murkiem oporowym. Zwieszające się pędy imitują wówczas spływającą wodę ożywiając ogród. Podobny efekt można uzyskać sadząc krzewy w dużych pojemnikach. Nadaje się do wyprowadzania niezwykle atrakcyjnych form piennych. W tym celu wystarczy u podstawy krzewu wbić palik, przy którym będzie prowadzony najsilniejszy pęd. W 1984 roku odmiana została wyróżniona nagrodą AGM, przyznawaną przez brytyjskie Królewskie Towarzystwo Ogrodnicze.

autorzy: Wiesław Szydło; APZ, Agencja Promocji Zieleni;

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	płózący
docelowa wysokość	od 0,1 m do 0,2 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	niebieskie szyszki, szyszkogagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe roślina okrywowa ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe pojemniki w grupach
strefa	5a

autor: Wiesław Szydło, Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych Wiesław SZYDŁO „Iglak Niewierz”;

Copyright © 2013. Związek Szkółkarzy Polskich Wszelkie Prawa Zastrzeżone.

Producentów roślin znajdziesz na www.zszp.pl

